

Het linker zijaltaar in de kerk van Kiezegem heeft in de nis een XVIe eeuws eiken beeld van Antonius Abt. Deze Sint-Pieterskerk zou ook nog een relikwie van Sint-Anthonius in bezit hebben. Volgens een zeer oud gebruik, werden op de feestdag van deze heilige varkenskoppen door de landbouwers "geofferd".

Op www.meensel-kiezegem.be wordt hiernaar ook verwezen. Guy Hendrickx vervolledigt :

"....De Kiezegemse" Anthonius met zijn varken" was een geliefde heilige in deze Sint-Pietersparochie en kreeg jarenlang de gepaste verering. Op 17 januari was het telkenjare misdag, zeg maar hoogdag, voor de bedienaars van de kerkdienst. Altijd veel volk op de been, zelfs van naburige dorpen kwamen ze afgezakt. Sint Antonius mét zijn varken stond vooraan in de kerk ter aanbedding opgesteld. De vaste vereringsdatum maakte dat er een hoogmis in de week moest gecelebreerd worden.

De offerande was dan altijd iets speciaals... wie van de aanwezigen droeg in zijn blauwe handdoek een stuk van het varken. Als misdienaar was je de diaken van dienst en bij hoge opkomst van bedevaarders leek het kerkkoor vooraan meer op de uitstalling van een beenhouwerswinkel. Na de mis werd dan de verkoop gehouden voor de kerkdeur en met de opbrengst werd de offerblok vol gestopt.

De versneden stukken varkensvlees kwamen recht uit de respectievelijke pekelvaten: ietwat kleurloos wegens de werking van het bewaarsout waarin het sinds de vorige slachmaand november bewaard bleef.

De misgangers die minder bij "kas" waren, zeg maar de armsten onder de bevolking, konden op dat moment hun slag slaan en soms voor een peulschil een fameus stuk varkensvlees of kop mee huiswaarts nemen. Hiermee was dan ook het goede doel gediend en bereikt: de schenker was tevree, Sint Antonius was content vanuit de hemel en de pastoor kon in de loop van het jaar nog enkele missen lezen voor de geliefde heilige, indachtig de bijzondere intenties van bedevaarders.

Sint-Antonius leefde in Kiezegem. Zijn beeltenis werd slechts tweemaal per uitzondering van zijn sokkel gehaald: Een 1ste maal tijdens "het octaaf van de Sint-Anthoniusviering" dat jaarlijks gehouden werd vanaf de herdenkingsdatum 17 januari.

Een 2de maal kwam hij "buiten" tijdens de grote processie van hoogwaardig: ttz. 10 dagen voor Sinksen of de dag van O.L.H.Hemelvaart.

Geflankeerd door de maagdekens die de pastoor nog gevonden had, werd het Sint-Anthoniusbeeld in de grote processie meegedragen. Sint-Anthonius was een van de "hette koppen" op z'n Kiezekoms gezegd. Hiermee werd verwezen naar de vijf voornamen heiligen waarvan de herdenkingsdagen in dezelfde periode vielen. Telkenmale viel deze periode in het "putteke" van de winter. De tijd van en met extreme koude temperaturen van januari wanneer het soms "hét" (hard) kon vriezen. Vandaar de bijnaam " de hette koppen".

In de kerkelijke kalender volgen deze kerels mekaar in januari gedwee op Antonius, Sebastianus, Fabianus, Timoteüs, Titus allen in de kalender te vinden rond 20 januari. Heel dat volksgeloof en de devotie rond deze gebeurtenissen zullen het onafwendbaar lot ondergaan: no future"

.. en op de **foto** zijn te herkennen, vlnr : Armand Gielen, Jef De Bruyn, Fons Vancauwenberg, Frans 'Sus' Schotsmans.